

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Catan Liliana, Guzun Ion și Boico Victor

juducând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Țurcanu Svetlana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Surdu Jana xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 30.05.2017 - 17.05.2019;

2. Instanța de apel: 05.06.2019 - 11.11.2019;

3. Instanța de recurs: 27.01.2020 - 30.06.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 mai 2019, Surdu Jana, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a bunurilor altor persoane și de a exercita activitatea de antreprenoriat pe un termen de 5(cinci) ani.

A fost admisă, în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Talasimov Piotr, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Surdu Jana, urmărind scopul dobândirii ilicite a banilor lui Talasimov Piotr, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, folosindu-se de încrederea acordată, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit de a dobândit banii acestuia, prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a asigurat pe Talasimov Piotr că în schimbul a 10000 euro v-a interveni în vederea clasării cauzei penale nr. 2013970400 aflată în gestiunea organului de urmărire penală a Centrului Național Anticorupție și în care Talasimov Piotr avea calitatea de bănuțit.

În acest sens, Surdu Jana, folosindu-se de încrederea acordată, în luna aprilie a anului 2015, data precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, aflându-se pe str. Mitropolit Gavriil Bănulescu-Bodoni, mun. Chișinău a primit de la Talasimov Piotr suma de 10 000 euro, care constituiau echivalentul a 198 814 lei, asigurându-l pe acesta că v-a interveni în vederea clasării cauzei penale xxxxx aflată în gestiunea organului de urmărire penală a Centrului Național Anticorupție și în care Talasimov Piotr avea calitatea de bănuț deși cunoștea cu certitudine că nu are nici o influență asupra organului de urmărire penală a CNA și respectiv a însușit și folosit banii în scopuri personale, cauzând astfel părții vătămăte daune în proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de fond a constatat, că prin acțiunile sale intenționate, Surdu Jana a săvârșit escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane exprimată prin prezentarea cu adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții deosebit de mari, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin.(5) din Codul penal.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, la data de 29 mai 2019 de către avocatul Burduja Victoria și de către avocatul Spînu Ludmila în interesele inculpatei Surdu Jana.

2.1 Avocatul Burduja Victoria în cererea sa de apel a solicitat casarea totală a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Surdu Jana, să fie achitată, pe motiv că, în acțiunile acesteia nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea cerințelor avocatul a indicat că:

- probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a confirma vinovăția inculpatei Surdu Jana de săvârșirea infracțiunii;

- martorul Talasimov Angela a informat instanța vis-a-vis de faptul că, este soția părții vătămăte Talasimov Piotr și cunoaște cele desfășurate doar din spusele soțului său. Tot ea a declarat că, Talasimov Piotr ia comunicat că, are nevoie de 10000 euro pentru ca inculpata prin intermediul unor persoane cunoscute să influențeze asupra cauzei sale penale. A declarat că, suma necesară a fost luată cu împrumut de la rude și prieteni;

- declarațiile acestora sunt confirmate și de către inculpata Surdu Jana, care a confirmat că, a primit de la partea vătămăte suma de 10 000 euro spre transmitere unei alte persoane pe nume Cojocaru Stas, care urma să influențeze organele de drept în cauza penală pornită în privința lui Talasimov Piotr, însă nu confirmă poziția acuzatorului de stat privind săvârșirea infracțiunii imputate - art.190 Cod penal;

- în lipsa altor probe, decât audierea martorului Talasimov Angela, care este soția părții vătămăte și care are interes în soluționarea cauzei, declarațiile urmau a fi apreciate critic. Mai mult ca atât, martorul nu este unul ocular, care a fost prezent la careva discuții, acțiuni, ci doar posedă informația relatată doar din spusele soțului. Astfel, învinuirea adusă inculpatei este una formală fiind lipsită de dovezi;

- în sentință nu sunt supuse aprecierii declarațiile martorului Marcoci Anastasia, care este de facto unicul martor ocular și care a confirmat declarațiile depuse de către inculpata Surdu Jana;

- nici instanța de judecată și nici partea acuzării nu au stabilit că, de facto, prin acțiunile sale, partea vătămată Talasimov Piotr a favorizat și condus la săvârșirea unor acțiuni penale de către Surdu Jana și alte persoane;

- potrivit materialelor acumulate la urmărirea penală și declarațiilor învinuitei Surdu Jana, este evident că, aceasta nu a avut intenția de a însuși banii acordați de către Talasimov Piotr, iar învinuirea adusă nu cuprinde sub aspectul laturii subiective, motivul infracțiunii respective, adică nu este specificat - scopul de cupiditate, ce ar cuprinde elementele componente de infracțiune imputate;

- bunurile (banii) sunt restituite integral. În aceste condiții, este clar, că în acțiunile lui Surdu Jana nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 190 Cod penal, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat;

- în acțiunile învinuite Jana Surdu, nu se întrunesc semnele elementelor infracțiunii de escrocherie prevăzute de art.190 alin.(5) CP și anume lipsește intenția și scopul făptuitorului, ca semne al laturii subiective a componente de infracțiune de escrocherie, or din faptele care i se incriminează Janei Surdu nu rezultă că aceasta avea un scop prestabilit inițial de a însuși bunurile date prin înșelăciune;

- nu este probat obiectul învinuirii cu suficiente dovezi în acest sens, sunt doar niște declarații ale părții vătămate, fără ca acestea să fie susținute de un probator ferm;

- învinuirea a fost adusă contrar prevederilor legale indicate în art. 281 Cod de procedură penală, deoarece nu conține data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei;

- nu este indicată forma concretă în care a fost săvârșită însușirea, modul de analizare a înșelăciunii sau abuzului de încredere, existența legăturii cauzale dintre înșelăciune, abuz de încredere și dobândirea ilicită a bunurilor, ceea ce constată cu certitudine că sentința de condamnare este superficială, ce constituie în sine o încălcare a art. 6 CEDO;

2.2 Avocatul Spînu Ludmila în cererea sa de apel a solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 17 mai 2019, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță de achitare a lui Surdu Jana, deoarece în acțiunile acesteia nu sunt prezente elementele și semnele infracțiunii incriminate, precum și a solicitat casarea încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 07 iunie 2017 și să constate nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Surdu Jana din 21.03.2017, cu dispunerea anulării tuturor actelor procesuale și acțiunilor de urmărire penală emise/efectuate ulterior emiterii la 21.03.2017 a ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a

lui Surdu Jana, care au fost efectuate cu această persoană și care se referă la această persoană.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- ambele acte judecătorești: încheierea din 07.06.2017 și sentința din 17 mai 2019 emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani sunt ilegale, or, probele examinate în instanța de judecată nu pot în mod direct să constate fapta prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece din conținutul probelor în faptele inculpatei Surdu Jana lipsesc elementele componente de infracțiune incriminate - escrocheria. Instanța a reiterat poziția acuzării în acest sens, dar nu s-a expus asupra poziției apărării, iar infracțiunea incriminată lui Surdu Jana din punct de vedere legal nu presupune prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților actului juridic nul sau anulabil, și astfel probele prezentate și susținute în învinuire în acest capăt de acuzare sunt insuficiente, irelevante și chiar contradictorii pentru a reține o acuzare în temeiul acestora;

- instanța a operat cu motivație teoretică privind acuzarea realizată, dar această teorie nu mai este viabilă, or, norma art. 190 Cod penal a suferit modificări, instanța a acceptat noua învinuire adusă inculpatei de către acuzare, reiese că instanța a pronunțat o sentință de acuzare potrivit conținutului art. 190 Cod penal în varianta de până la modificări, or, conținutul art. 190 Cod penal este calitativ altul decât ceea ce a reținut instanța în motivarea poziției de condamnare, deși a solicitat aplicarea la soluționarea speței date a prevederilor art. 190 Cod penal modificate prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, publicată în MO la data de 17.08.2018;

- nici înregistrările audio nu pot avea calitatea de probe materiale, or, la administrarea acestora nu s-au respectat prevederile dreptului procedural cu referire înregistrări, deoarece urmărirea penală a fost pornită la data de 16.12.2016, cu emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale. Nemijlocit în ordonanța de pornire a urmăririi penale s-a indicat expres - că potrivit denunțului cet. Talasimov Piotr s-a stabilit că Surdu Jana în luna aprilie 2015, prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit de la Talasimov Piotr, suma de 10 000 euro, care potrivit cursului oficial al BNM la data comiterii faptei constituia 223 361 lei sub pretextul acordării unui ajutor în clasarea cauzei penale nr.20139 70400 aflată în gestiunea OUP a CNA, în care Talasimov Piotr avea calitatea de bănuț....Ulterior, la solicitarea ultimului cet. Surdu Jana, a refuzat restituirea mijloacelor financiare, astfel că i-a cauzat lui Talasimov Piotr o pagubă în proporții deosebit de mari. Luând în considerație că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal;

- la data de 16.12.2016 s-a dispus prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție retragerea cauzei respective din gestiunea OUP CNA și transmiterea OUP a IP Buiucani;

- la data de 30.01.2017 s-a dispus prin ordonanță recunoașterea în calitate de bănuț a lui Surdu Jana în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal. Astfel, susține că prin ordonanța în cauză se reiterează același eveniment stabilit în ordonanța de pornire a urmăririi penale;

- la data de 21.03.2017 s-a dispus prin ordonanță procurorului în Procuratura Chișinău Oficiul Buiucani, recunoașterea în calitate de învinuită a lui Surdu Jana în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- că în ordonanța de punere sub învinuire, repetat, s-a indicat la faptul comiterii de către Surdu Jana a infracțiunii menționate;

- din conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale se constată că, organul de urmărire penală a stabilit o bănuială rezonabilă a Surdu Jana în comiterea infracțiunii incriminate, încă la etapa pornirii urmăririi penale, statutul de bănuț al acesteia s-a inițiat odată cu emiterea acestei ordonanțe, adică din data de 16.12.2016 și nu din 30.01.2017 atunci când a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț. Este alegerea OUP să recunoască dublu statutul de bănuț într-o cauză sau alta, însă, ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuită a fost emisă data de 21.03.2017, astfel că, organul de urmărire penală - procurorul, în acest caz, a depășit termenul de 3 luni, prevăzut de lege, de ținere a cet. Surdu Jana în calitate de bănuț fapt care generează nulitatea ordonanței de recunoaștere a acesteia în calitate de învinuită din 21.03.2017 în condițiile și ordinea prevăzută de art.251 Cod de procedură penală;

- în conformitate cu prevederile art.63 Cod de procedură penală, cazurile în care a fost pornită urmărirea penală împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană deține calitatea de bănuț, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț;

- procurorul a omis termenul de 3 luni stabilit ca termen-limită de art. 63 alin. (2) și (5) Cod de procedură penală, pentru punerea sub învinuire a cet. Surdu Jana, fapt, care constituie o încălcare esențială a legii procesual-penale și afectează drepturile și interesele legitime ale acestuia;

- procurorul a condus urmărirea penală în prezenta cauză, mai mult a prelungit conștient termenul urmăririi penale luând cunoștință cu materiale cauzei și cunoștea cu certitudine împrejurările cazului. Astfel, se reține că a neglijat și prevederile art. 230 Cod de procedură penală, potrivit cărora termenele în procesul penal sânt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual (art. 63 Cod de procedură penală - termenul de 3 luni) este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia, impune pierderea dreptului procesual nulitatea actului efectuat peste termen;

- aceste circumstanțe impun constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț a lui Surdu Jana din 21.03.2017, deoarece intervin și sânt aplicabile prevederile art. 230 și art. 251 Cod de procedură penală, care reglementează, desfășurarea procesului penal, încălcări care atrag nulitatea actului procedural, deoarece s-a admis o încălcare a normelor imperative ale procesului penal, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea ordonanței indicate;

- instanța contrar prevederilor alin. (3) art. 225 Cod de procedură penală a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile, or, era obligată să o examineze, or, partea vătămată a avut acces la materialele cauzei, a prezentat acțiunea civilă cu înscrisuri, prin urmare instanța nu poate reține un caz excepțional potrivit art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală. Totuși dacă a considerat o excepție, urma să se pronunțe asupra

acesteia. Partea vătămată a solicitat în acțiunea civilă încasarea din contul lui Surdu Jana în beneficiul lui Talasimov Piotr suma de 4 804,17 euro cu titlu de daună materială și 20 000 lei cu titlu de daună morală;

Solicită respingerea acestor pretenții , deoarece nu pot fi reținute la soluționarea acestui caz, or, acest litigiu nu este unul obligațional în sensul Codului Civil al RM, iar mai apoi partea vătămată invocă venitul ratat, dar face, calculul dobânzii de întârziere. Nici în ședința de judecată partea vătămată nu a făcut explicații clare cu referire la acest capăt, doar că a concretizat că solicită aceste sume în calitate de rotație a banilor.

Partea vătămată invocă pierderi de 100 de euro, ca rezultat al serviciilor, bancare, însă nu probează acest fapt, or, în informația - extras din cont prezentată de către Talasimov Piotr la rubrica 13 și 19 se indică debitul contului și nu comision. Ba din contra în aceste rubrici se indică comision eliberarea numerarului - 0.00. Nu reține nici suma de 500 de euro în calitate de restanță. Nu există probă la capitolul dat decât declarația părții vătămate, care recunoaște că a mințit instanța odată. Poate și ultima dată minte, acuzarea nu a confirmat această declarație prin careva probe, ba mai mult proba în apărarea Janei Surdu, reiese din ordonanța din 26.11.2018 cu privire la modificarea învinuirii, în care se reține că, Talasimov Piotr a oferit lui Surdu Jana suma de 10 000 de euro.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2019 au fost admise apelurile, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Surdu Jana a fost achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond incorect a stabilit starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate incorect, astfel prima instanță eronat a ajuns la concluzia de fi recunoscută vinovată Surdu Jana, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane exprimată prin prezentarea cu adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții deosebit de mari.

Subsecvent instanța de apel a conchis, că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor legale or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatei Surdu Jana sunt neîntemeiate, iar instanța de fond nu a luat în considerare că, fapta Janei Surdu nu întrunește elementele infracțiunii, iar concluziile instanței de fond sunt pripite referitor la materialul probator, astfel acestea nefiind apreciate fiecare în parte și în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel a considerat că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării. Or, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 24, 27, 99-101 ale Codului de Procedură Penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că, din probele administrate la materialele dosarului rezultă, că vinovăția inculpatei Surdu Jana în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (5) Codul Penal și anume

„escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane exprimată prin prezentarea cu adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții deosebit de mari”, nu a fost constatată, iar fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii nominalizate.

La soluția enunțată instanța de apel a ajuns în urma probelor administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală și anume a declarațiilor părții vătămate Talasimov Piotr; declarațiilor martorului Talismanov Angela; declarațiile martorului Marcoci Anastasia; procesului verbal de primire a plângerii din 12.12.2016 (f.d. 7-8); cererea lui Talasimov Piotr din 02.12.2016 prin care solicită atragerea la răspundere a lui Surdu Jana (f.d. 9); proces-verbal de examinare a înregistrărilor audio și video audio din 03.03.2017 efectuate de către Talasimov Piotr în luna februarie 2016 (f.d. 18-21); sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 04.11.2015 prin care Talasimov Piotr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) din Codul penal (f.d. 23-27); ordonanța și procesul-verbal de ridicare 20.02.2017 prin care de la Surdu Jana a fost ridicată copia ordinului de transfer la 11.01.2017 a sumei de 500 euro pe contul lui Talasimov Piotr (f.d. 49-51); procesul-verbal de examinare examinarea ordinului de încasare din 27.02.2017 (f.d. 52); copiile ordinilor de încasare din 11.01.2017, 07.03.2017, 10.03.2017, 14.03.2017 și 20.03.2017 prin care Surdu Jana i-a transferat în total lui Talsimov Piotr suma de 7500 de euro (f.d. 111-119).

Instanța de apel a constatat că, potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, organul de urmărire penală a stabilit o bănuială rezonabilă a lui Surdu Jana în comiterea infracțiunii incriminate încă la etapa pornirii urmăririi penale, statutul de bănuț al acesteia s-a inițiat odată cu emiterea acestei ordonanțe, adică din data de 16.12.2016 și nu din 30.01.2017, atunci când a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuț, iar ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuț a fost emisă la data de 21.03.2017, astfel că, organul de urmărire penală în acest caz, a depășit termenul de 3 luni, prevăzut de lege, de ținere a cet. Surdu Jana în calitate de bănuț, acest fapt generează nulitatea ordonanței de recunoaștere a acesteia în calitate de învinuț din 21.03.2017, or din conținutul art.230 Cod de procedură penală, prevede, că dacă un drept procesual nu s-a exercitat într-un anumit termen, atunci el se consideră pierdut, adică, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, cu referire la caz, acuzarea a omis termenul de 3 luni stabilit ca termen-limită de art. 63 alin.(2) și (5) Cod de procedură penală, pentru punerea sub învinuire a cet. Surdu Jana, fapt, care constituie o încălcare esențială a legii procesual-penale și afectează drepturile și interesele legitime ale acesteia.

Reieșind din prevederile art. 230 și art. 251 Cod de procedură penală, în conformitate cu care nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat, instanța de ape a constatat că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț pe numele lui Surdu Jana din 21.03.2017 este nulă în virtutea faptului că a fost emisă peste termenul - limită de 3 luni de menținere a ei în calitate de

bănuită, urmând să fie declarate nule inclusiv toate celelalte acțiuni și acte procedurale întreprinse.

Prin urmare, Colegiul penal a constatat nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a Janei Surdu din 21.03.2017, emisă în cauza nr. 2016978276, or, aceasta a fost emisă după expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală.

Cu referire la lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatei Surdu Jana privind comiterea escrocheriei în proporții mari, Colegiul penal a remarcat că, după noua învinuire înaintată și modificările operate la art. 190 Cod penal, instanța de fond a reținut că, inculpatei de către partea vătămată i s-a transmis o sumă de bani pentru a interveni pe lângă organul de urmărire penală în vederea clasării cauzei penale pornită pe numele părții vătămate de către CNA, însă, acest fapt nu poate îmbrăca forma unui act juridic și astfel nu poate fi desemnată natura actului, calității substanțiale ale obiectului sau desemnate părțile acestui act. De fapt, acesta ar fi un act ilegal de trafic de influență, care se pedepsește de legea penală.

Potrivit materialelor dosarului instanța de apel a reținut că în acțiunile inculpatei persistă acțiunea principală, iar ce ține de acțiunea adiacentă nu se atestă din nici o probă, și astfel, se exclude orice act juridic, or banii oferiți de către Talasimov P. au fost în scopul clasării unei cauze penale, adică implicarea unor acțiuni ilegale și nu încheierea unui act juridic.

Subsecvent celor relatate, instanța de apel a constatat că, probele anexate la dosar demonstrează cu lux de amănunte despre faptul că banii oferiți au fost în scopul clasării unei cauze penale, adică implicarea unor acțiuni ilegale și nu încheierea unui act juridic și că declarațiile părții vătămate nu exclud orice dubiu, ba din contra pe alocuri rețin contradicții în derularea evenimentelor, or, sentința de condamnare pe numele lui Talasimov Piotr demonstrează mai întâi despre lipsa unui act juridic încheiat între parte vătămată și inculpată, iar pe de altă parte caracterizează personalitatea părții vătămate.

Sub aspectul laturii subiective infracțiunea de escrocherie se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, la calificarea fiind obligatoriu stabilirea scopului special - de cupiditate. Deci, despre caracterul intenției făptuitorului, dacă aceasta a fost directă, se prezumă din analiza circumstanțelor faptice ale celor comise și anume faptul că, inculpata a urmărit scopul de a sustrage aceste bunuri, or, nu a fost demonstrat faptul că, inculpata Surdu Jana intenționa de a primi suma de 10 000 euro, or, aceasta a indicat pe tot parcursul examinării cauzei că, Talasimov Piotr i-a transmis 500 euro ca mulțumire pentru rezultatul pozitiv în urma ședințelor sale, ea s-a bucurat de această sumă de bani, i-a spus că este mulțumită, după aceasta el a scos un plic cu suma de 10 000 euro și i-a spus să-i transmită lui Stas Cojocar pentru că el nu poate să părăsească țara, i-a răspuns că poate îi da doar suma de 5000 euro, la care el a acceptat, a vrut din start să refuze, dar din motiv că a mulțumit-o cu suma de 500 euro ea a acceptat această propunere. Astfel, în cazul îndoielilor care nu pot fi înlăturate privind analiza acestor circumstanțe, interpretarea se va face în favoarea făptuitorului.

Subsecvent celor enunțate, pornind de la normele penale enunțate în coraport cu circumstanțele săvârșirii infracțiunii, Colegiul Penal a conchis, că, deși instanța de fond

a făcut referire în partea descriptivă a hotărârii emise la doctrina penală referitor la elementele infracțiunii de escrocherie, eronat a apreciat că, în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe administrate, analizate în coroborare cu materialele cauzei penale - a fost confirmată vinovăția inculpatei Surdu Jana. Or, reieșind din concluzia instanței de fond, nu este cert și clar aprecierea referitor la manifestarea acțiunilor de către Surdu Jana care să întrunească fapta prejudiciabilă ce constă în dobândirea ilicită a bunurilor, sustragerea lor și acțiunea de înșelăciune sau abuz de încredere pe motiv, că atât din declarațiile inculpatei cât și a părții vătămate se atestă că, Surdu Jana i-a propus 2 variante, ca să-i rezolve problema părții vătămate, în privința dosarului penal deschis pe numele ultimului și anume, să-i achite lui Surdu Jana 5 000 euro și va fi condamnat condiționat, ori achită 10 000 euro și dosarul va fi clasat complet. Surdu Jana a explicat că banii vor fi la ea, ulterior vor fi transmiși unor persoane care vor soluționa problema. Partea vătămată a căzut de acord ca să transmită suma de 10 000 euro, ca să fie clasat dosarul penal și i-a transmis lui Surdu Jana banii undeva peste 3 zile pe str. Bănulescu Bodoni, lângă piața de flori, suma de 10 000 euro pentru soluționarea problemei și 500 euro ca mulțumire lui Surdu Jana.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, în speța dedusă judecării între Surdu Jana și Talasimov Piotr a existat o înțelegere de a interveni în soluționarea unei probleme, pentru care ultimul i-a transmis suma de 10 000 euro, pentru ca acești bani să-i fie transmiși lui Cojocaru Stanislav, iar careva înscrisuri sau recipise, nu au fost întocmite.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a unei escrocherii se caracterizează prin intenție directă, în scop cupidant, iar în speța dată acțiunile inculpatei nu au avut un scop de profit, în sensul dat, or, ultima a fost intermediar între partea vătămată și Cojocaru Stanislav, căruia și i-au fost transmiși banii.

Astfel, Colegiul a concluzionat că pe cazul dat acuzarea nu a prezentat probe suficiente, precum că inculpata prin acțiunile sale a comis infracțiunea imputată acesteia, iar prin prisma tuturor probelor analizate și cercetate minuțios în ședința instanței de apel, Colegiul a reținut că, învinuirea adusă lui Surdu Jana în comiterea faptei imputate, nu a fost confirmată.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 16 ianuarie 2020, **cu recurs ordinar** de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Țurcanu Svetlana indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17.05.2019 fără modificări, deoarece apelurile avocatului Burduja Victoria și apelul avocatului Spînu Ludmila în interesele inculpatei Surdu Jana greșit au fost admise.

5.1 În motivarea recursului procurorul a indicat că:

- instanța de apel în mod eronat constată că acuzarea a omis termenul de 3 luni stabilit ca termen-limită de art. 63 alin.(2) și (5) Cod de procedură penală, pentru punerea sub învinuire a cet. Surdu Jana, fapt, constatând nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a lui Surdu Jana din 21.03.2017;

- partea apărării nu a făcut uz de prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece la finele urmăririi penale nici avocatul, nici inculpata nu au înaintat demersuri cu privire la contestarea probelor, precum și nu au invocat nulitatea a careva acte procesuale cât și probe;

- după cum s-a stabilit în instanță de fond, ordonanța de începere a urmăririi penale din 16.12.2016 nu face parte din categoria actelor procedurale care atribuie unei persoane calitatea de bănuț;

- în cazul în care, partea apărării a considerat că, în cadrul urmăririi penale, au fost încălcate prevederile art. 63 Cod de procedură penală, urma să conteste aceste încălcări în cadrul urmăririi penale, în ordinea art. 298-299¹ și art. 313 Cod de procedură penală;

- instanța de fond prin încheierea din 07.06.2017 a respins drept neîntemeiată cererea avocatului Spînu Ludmila în apărarea intereselor inculpatei privind constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a lui Surdu Jana din 21.03.2017 cu dispunerea anulării tuturor actelor procesuale și acțiunilor de urmărire penală emise/efectuate ulterior emiterii la 21.03.2017 a ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a lui Surdu Jana, încetarea prezentei cauze penale de învinuire a Surdu Jana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal - încheierea fiind irevocabilă;

- instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra faptului de ce respinge probele care stau la baza sentinței de condamnare;

- probele acuzării au fost trecute doar în revistă prin enumerarea și indicarea lor, iar criticile invocate de către instanța de apel se axează în exclusivitate doar pe unele argumente preluate selectiv din soluția adoptată de către instanța de fond, în speța dată;

- cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, încriminată inculpatei Surdu Jana, colegiul penal nu a ținut cont de faptul că, latura obiectivă a infracțiunii date, în forma calificată, include fapta prejudiciabilă ce se exprimă prin două acțiuni: acțiunea principală, care constă în inducerea în eroare a unei persoane exprimată prin prezentarea cu adevărată a unei fapte mincinoase și acțiunea adiacentă, care constă în încheierea unui act juridic;

- la aprecierea declarațiilor părții vătămate Talasimov Piotr, instanța de apel nu a expus care sunt criteriile sau limitele care ar delimita circumstanțele veridice expuse în declarațiile acesteia, de circumstanțele care după părerea instanței de apel nu sunt veridice, or din care considerațiuni, instanța a constatat că sunt lipsite de veridicitate declarațiile părții vătămate;

- instanța de apel și-a întemeiat concluzia predominant doar în baza declarațiilor și versiunii inculpatei Surdu Jana și în mod inexplicabil nu a indicat în baza căror motive și raționamente a respins totalitatea probelor administrat de către acuzare în susținerea învinuirii aduse;

- acuzarea susține poziția expusă de către instanța de fond, conform căreia se constată că prin ansamblu probelor administrate în ședința de judecată, vinovăția inculpatei Surdu Jana în comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin, iar acțiunile inculpatei corect au fost calificate și încadrate în prevederile art. 190 alin.5

Cod penal și anume: instanța de apel urma să rețină ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Talasimov Piotr, a martorului Jardan Nicolae.

- în pofida complexității cauzei, colegiul penal, urma să evalueze credibilitatea declarațiilor părții vătămate, apreciindu-le direct în coroborare cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.02.2017 privind examinarea ordinului de încasare din 11.01.2017 prin care se constată că beneficiar a sumei de 500 euro transferată de către Surdu Jana este Talasimov Piotr (f.d. 52); copiile ordinilor de încasare din 11.01.2017, 07.03.2017, 10.03.2017, 14.03.2017 și 20.03.2017 prin care Surdu Jana i-a transferat în total lui Talsimov Piotr suma de 7500 de euro (f.d 111-119), iar conform copiei ordinilor de încasare din 10.04.2017, 11.04.2017, 11.04.2017 Surdu Jana i-a transferat în total lui Talsimov Piotr suma de 2500 de euro (f.d 176-177);

- acțiunile întreprinse de către inculpata Surdu Jana, ulterior obținerii sumei de 10500 Euro de la partea vătămată denotă că inculpata a urmărit să creeze în viziunea părții vătămate Talasimov Piotr o impresie falsă despre intențiile sale de a influența clasarea cauzei penale în privința lui Talasimov Piotr inculpata, cu rea-credință nu și-a onorat angajamentul asumat față de partea vătămată, urmărind ducerea în eroare a părții vătămate cu scop de cupiditate;

- concluzia instanței de apel precum că, nu s-a constatat intenția lui Surdu Jana îndreptată în vederea dobândirii ilicite a banilor de la partea vătămată Talasimov Piotr indicând că: *„Instanța de apel retine că, latura subiectivă a unei escrocherii se caracterizează prin intenție directă, în scop cupidant, iar în speța dată acțiunile inculpatei nu au avut un scop de profit, în sensul dat, or, ultima a fost intermediar între partea vătămată și Cojocarii Stanislav, căruia și i-au fost transmiși banii”* acuzarea o consideră lipsită de motivare or, în instanța de judecată Surdu Jana a declarat că, *„la faza urmăririi penaeă nu a indicat despre Cojocarul Stas și unele detalii, deoarece Talasimov Piotr i-a comunicat să se conducă de declarațiile acestuia, deoarece să poată să-și retragă cererea, și el în declarațiile lui nu a indicat despre Stas Cojocarul și Batâr Roman, a spus că are la dispoziție 3 luni ca să-i restituie banii lui Talsimov Piotr și ulterior cauza se va clasa”* (a se vedea fila 5 a sentinței).

- declarațiile inculpatei Surdu Jana date în cadrul audierii sale în ședința de judecată urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării de a fi atrasă la răspundere penală, fapt care reiese și din declarațiile părții vătămate, martorilor și a materialelor anexate la dosar;

- este absolut eronată afirmația colegiului penal referitor la incertitudinea existenței intenției directe din partea făptuitoarei în raport cu victima, deoarece cu certitudine este stabilit faptul că metoda în care ea a acționat în vederea dobândirii sumei de bani de la partea vătămată, de rând cu situația financiară precară în care se afla la acel moment, precum și precedentă condamnare pentru fapte analogice cu o încadrare identică a acțiunilor criminale, confirmă intenția dobândirii prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase a bunurilor altor persoane, fapt demonstrat și prin recuperarea ulterioară a sumei de bani primite, după adresarea părții vătămate cu plângere penală la organele de drept, indicare ulterioară precum că suma de bani primită parcă ar fi transmisă altor persoane pentru soluționarea chestiunii cu clasarea

cauzei penale în privința părții vătămate, care de fapt nu au fost identificate și în nici un mod nu puteau influența derularea procesului penal în privința lui Talasimov Piotr;

- pe lângă, aspectul laturii subiective se evidențiază și cel al laturii obiective, astfel încât acțiunile inculpatei reprezintă o simulare, care este demonstrată prin lipsa de fundamentare juridică și economică a situației inculpatei, caracterul irealizabil al angajamentului asumat, or în realizarea scopurilor sale de dobândire ilicită unei sume de bani, inculpatul a recurs la prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase or, partea vătămată Talasimov Piotr consideră că inculpata chiar cunoaște persoane influente (în speță Stas Cojocar) care pot clasa cauza penală în privința părții vătămate - ca fiind de bună-credință.

- inculpata Surdu Jana într-adevăr i-a propus părții vătămate contribuția în vederea clasării cauzei penale prin intermediul procurorului Cojocar Stat însă la materialele cauzei penale lipsesc careva acte ce ar confirma că ultimul are sau a avut careva tangență pe cauza penală pornită în privința lui Talismanov Piotr;

- partea vătămată și martorii menționați au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor martorilor, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpată, partea vătămată și martori.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis reieșind din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că procurorul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și respectiv s-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția.*

Din analiza textuală a recursului declarat, rezultă, că procurorul, bazându-se pe temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, invocă că în rezultatul evaluării incorecte și selective a probelor administrate la caz, instanța de apel a comis erori grave de fapt și de drept, greșit a admis apelurile apărării, casând total sentința, a pronunțat o nouă hotărâre nemotivată, contrar probelor administrate, prin care Surdu Jana, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal, a fost achitată.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Se reține, că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2019 au fost admise apelurile, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Surdu Jana a fost achitată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal pe motiv că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii, motivându-și soluția contradictoriu.

Conform art.385 alin.(1) pct.1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

Reieșind din prevederile art. 394 alin.(3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În speță, Colegiul penal sesizează că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei.

Astfel, la caz se constată, că, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, contradictoriu și-a motivat soluția de achitare, invocând temeieri diferite și constatări contradictorii, apreciind probele fără respectarea prevederilor art.101 Cod procedură penală, constatând că sentința este una neîntemeiată și rejudecând cauza potrivit regulilor generale, a examinat probele prezentate și a ajuns la concluzia, pe deoparte:

- la pct.82,86-102 din decizie, că fapta incriminată lui Surdu Jana nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, și **anume latura obiectivă și subiectivă**, constatând, că în acțiunile inculpatei persistă acțiunea

*principală, iar ce ține de acțiunea adiacentă nu se atestă din nici o probă, și astfel, se exclude orice act juridic, or banii oferiți de către Talasimov P. au fost în scopul clasării unei cauze penale, adică implicarea unor acțiuni ilegale și nu încheierea unui act juridic” iar la pct. 85 ajunge la concluzia, ”că faptele inculpatei ar fi un act ilegal de trafic de influență”, ulterior la pct.105-110, constată, că „**la caz există relații civile**”, iar la pct. 112 menționează, că ”acuzarea nu a prezentat probe precum că inculpata a comis infracțiunea”,*

pe de altă parte:

- la pct.70-81 din decizie, *constată nulitatea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a lui Surdu Jana din 21.03.2017, emisă în cauza nr. 2016978276, motivând, că aceasta a fost emisă după expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art.63 Cod de procedură penală, calculând termenul de menținere în calitate de bănuit din momentul pornirii urmăririi penale, conform ordonanței.*

Deci, reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel contradictoriu pune la baza soluției de achitare temeuri care se contrazic reciproc, or, în cazul constatării nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită se aplică prevederile art.391 al.1 pct.6 Cod procedură penală – încetarea procesului penal din motive, că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, fără a fi necesar de a administra și a da apreciere probelor, or toate acțiunile de urmărire penală survenite ulterior ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit sunt nule de drept.

Totodată, din materialele cauzei, în raport cu normele legale relevante, rezultă, că soluția instanței de apel privind nulitatea ordonanței de punere sub învinuire a lui Surdu Jana din 21.03.2017, pe motiv de expirare a termenului de deținere în calitate de învinuită a acesteia, este una eronată, fiind contrară prevederilor art.63 Cod procedură penală, practicii judiciare, stabilite inclusiv, prin Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-2/2019 din 22 februarie 2019, emisă în baza recursului în interesul legii declarat de Președintele Uniunii Avocaților din Republica Moldova, Emanoil Ploșnița, privind interpretarea și aplicarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

La acest segment, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel, ajungând la concluzia enunțată, fără a ține cont de prevederile art.251 al.4 Cod procedură penală, a omis să se expună și să dea apreciere aceluși fapt că, prin încheierea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 07 iunie 2017 (f.d.188-192 Vol.I), a fost soluționată și respinsă ca drept neîntemeiată cererea avocatului Spînu Ludmila în apărarea intereselor inculpatei privind constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuită a lui Surdu Jana din 21.03.2017, încheierea fiind irevocabilă.

În atare circumstanțe, concluziile instanței de apel se apreciază ca fiind confuze, care nu se conciliază reciproc, constituind o eroare de drept, prevăzută de art. 427 al.1 pct.6 Cod procedură penală, invocată de recurent, care duce la casarea integrală a deciziei cu rejudecarea cauzei.

Totodată, și motivarea instanței de apel privind lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatei și în special lipsa laturii obiective, subiective, este defectuoasă, argumentele recurentului și la acest capitol fiind întemeiate, or, din conținutul deciziei

rezultă, că instanța de apel, trecând prin revistă probele prin enumerarea și indicarea lor, nu le-a dat o apreciere cuvenită după cum prevede art.101 Cod procedură penală, și-a bazat soluția pe versiunea apărării și unele probe, preluate selectiv din soluția adoptată de prima instanță.

Deci, în urma sintezei concluziilor invocate de către instanța de apel în hotărârea adoptată, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Surdu Jana, fiind constatată în motivarea deciziei concluzii contradictorii „*fapta nu întrunește elementele infracțiunii*” și „*nulitatea ordonanței de punere sub învinuire*”.

În concluzie instanța de recurs constată că, casând sentința de condamnare a lui Surdu Jana, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu a dispus achitarea integrală a acesteia.

Prin urmare, instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău – Țurcanu Svetlana.

Casează, integral, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2019, în cauza penală privind-o pe *Surdu Jana xxxxx* cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Catan Liliana

Guzun Ion

Boico Victor